۱۰ روز تا شروع جام جهانی

ریکاوری بدنی؛ مهم‌ترین چالش در جام جهانی

نبرد تجربه با فرسایش

تیم ملی ایران در حالی خود را برای حضور در جام جهانی ۲۰۲۶ آماده می‌کند که یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های کادر فنی، نه مسائل تاکتیکی بلکه مدیریت شرایط بدنی بازیکنان باتجربه است. بسیاری از مهره‌های کلیدی تیم ملی در آستانه یا بالای ۳۰ سالگی قرار دارند؛ بازیکنانی که اگرچه از نظر تجربه، شخصیت و درک تاکتیکی سرمایه‌های ارزشمند فوتبال ایران محسوب می‌شوند، اما همزمان با چالش‌های فیزیولوژیکی خاصی نیز روبه‌رو هستند.

در فوتبال مدرن، میانگین سنی بالا الزاماً یک نقطه ضعف نیست. تاریخ جام جهانی بارها نشان داده تیم‌هایی که از بازیکنان باتجربه بهره می‌برند، می‌توانند در لحظات حساس عملکرد بهتری داشته باشند. با این حال، مسأله مهم در چنین تیم‌هایی نحوه مدیریت توان جسمانی بازیکنان است؛ موضوعی که می‌تواند تفاوت میان موفقیت و ناکامی را رقم بزند. با افزایش سن، روند بازسازی عضلات کندتر می‌شود، زمان ریکاوری افزایش پیدا می‌کند و احتمال بروز مصدومیت‌های عضلانی و بافت نرم نیز بیشتر می‌شود. به همین دلیل بازیکنی که در ۲۴ یا ۲۵ سالگی می‌توانست هر سه روز یک بار در بالاترین سطح بازی کند، در دهه چهارم زندگی حرفه‌ای خود به مراقبت و مدیریت دقیق‌تری نیاز دارد.

برای تیم ملی ایران، ریکاوری دیگر یک برنامه جانبی نیست؛ بلکه به یک اصل استراتژیک تبدیل شده است. در تورنمنتی مانند جام جهانی که مسابقات با فاصله زمانی کوتاه برگزار می‌شود، کیفیت ریکاوری می‌تواند به اندازه کیفیت تمرینات اهمیت داشته باشد. کادر پزشکی و بدنسازی تیم ملی باید بیش از هر زمان دیگری روی جزئیات تمرکز کنند؛ از مدیریت بار تمرینی گرفته تا تغذیه، خواب، آب‌رسانی و استفاده از جدیدترین روش‌های بازیابی توان عضلانی.

در چنین شرایطی، شاید مهم‌ترین وظیفه کادر فنی فاصله گرفتن از الگوهای سنتی آماده‌سازی باشد. تیمی با میانگین سنی بالا نیازمند حجم تمرینی متفاوت و مدیریت دقیق‌تر انرژی بازیکنان است. فشار بیش از حد در تمرینات می‌تواند بیش از آنکه مفید باشد، خطرساز شود و احتمال آسیب‌دیدگی را افزایش دهد. نکته مهم اینجاست که تجربه و هوش فوتبالی می‌تواند بخشی از افت توان فیزیکی را جبران کند. بازیکنان باتجربه معمولاً با انتخاب‌های بهتر، جایگیری مناسب‌تر و تصمیم‌گیری سریع‌تر، نیاز کمتری به دوندگی بی‌هدف دارند. به همین دلیل بسیاری از تیم‌های موفق جهان توانسته‌اند با اتکا به بازیکنان پا به سن گذاشته اما باتجربه، در تورنمنت‌های بزرگ نتایج مطلوبی کسب کنند. شاید بتوان بدنه فعلی تیم ملی را به موتوری تشبیه کرد که سال‌ها در بالاترین سطح کار کرده است؛ موتوری که همچنان توان حرکت دارد اما برای عملکرد مطلوب به مراقبت بیشتری نیازمند است. اگر امیر قلعه‌نویی و کادر پزشکی تیم ملی بتوانند تعادل مناسبی میان تمرین، استراحت و ریکاوری ایجاد کنند، تجربه ارزشمند ستاره‌های ایران می‌تواند در لحظات سرنوشت‌ساز جام جهانی به برگ برنده تیم ملی تبدیل شود؛ جایی که خونسردی و بلوغ تاکتیکی گاهی بیش از دوندگی صرف ارزش دارد.

واکنش

طارمی در تعقیب دایی

مهدی طارمی با گلزنی در دیدار دوستانه تیم ملی ایران مقابل گامبیا، یک رکورد مهم دیگر را در کارنامه ملی خود ثبت کرد. مهاجم باتجربه تیم ملی در جریان پیروزی ۳ بر یک شاگردان امیر قلعه‌نویی موفق شد یکی از گل‌های ایران را به ثمر برساند تا تعداد گل‌های ملی خود را به عدد ۵۸ برساند و به تنهایی در رتبه دوم برترین گلزنان تاریخ فوتبال ایران قرار بگیرد. طارمی پیش از این با ۵۷ گل ملی به صورت مشترک با سردار آزمون در جایگاه دوم قرار داشت، اما حالا با عبور از هم‌تیمی و رقیب سال‌های اخیر خود، به تنهایی این رتبه را در اختیار گرفته است. در حال حاضر تنها علی دایی با ۱۰۸ گل ملی بالاتر از مهاجم بوشهری فوتبال ایران قرار دارد؛ رکوردی تاریخی که همچنان دست‌نیافتنی به نظر می‌رسد، هرچند طارمی با ادامه روند فعلی می‌تواند فاصله خود را با اسطوره فوتبال ایران کمتر کند. آمار گلزنی طارمی در تیم ملی نیز قابل توجه است. او در ۱۰۳ بازی ملی موفق به ثبت ۵۸ گل شده و میانگین ۰.۵۶ گل در هر مسابقه را از خود به جا گذاشته است. آماری که نشان می‌دهد مهاجم ایران طی سال‌های اخیر یکی از مؤثرترین بازیکنان تاریخ تیم ملی بوده است. همچنین او در ۸۹ مسابقه از مجموع بازی‌های ملی خود در ترکیب اصلی قرار گرفته که بیانگر اعتماد کامل مربیان مختلف به توانایی‌های این بازیکن است. البته تأثیرگذاری طارمی تنها به گلزنی محدود نمی‌شود. او در کنار ۵۸ گل ملی، ۲۵ پاس گل نیز به نام خود ثبت کرده تا در مجموع روی ۸۳ گل تیم ملی نقش مستقیم داشته باشد. این آمار نشان می‌دهد که ستاره خط حمله ایران علاوه بر توانایی تمام‌کنندگی، در خلق موقعیت و طراحی حملات نیز نقش مهمی در ساختار هجومی تیم ملی ایفا می‌کند. طارمی در هفته‌های اخیر نیز شرایط مطلوبی داشته است. او در سه مسابقه اخیر تیم ملی مقابل گامبیا، نیجریه و کاستاریکا موفق به ثبت چهار گل شده و نشانه‌های امیدوارکننده‌ای از آمادگی خود در آستانه جام جهانی ۲۰۲۶ ارائه داده است. این مهاجم باتجربه در سطح باشگاهی نیز فصل موفقی را با پیراهن المپیاکوس پشت سر گذاشت و در ۲۴ مسابقه سوپرلیگ یونان آمار ۱۰ گل، دو پاس گل و گرفتن چهار ضربه پنالتی را به ثبت رساند. با توجه به تجربه، کیفیت فنی و نقش کلیدی او در خط حمله، طارمی همچنان مهم‌ترین امید گلزنی تیم ملی ایران و یکی از تأثیرگذارترین مهره‌های امیر قلعه‌نویی برای حضور در جام جهانی ۲۰۲۶ به شمار می‌رود.

سردار فرصت حضور در جام جهانی را از دست داد

فیفا به آزمون مجوز نداد

گزارش یک

سینا حسینی
خبرنگار

تلاش‌های صورت‌گرفته برای بازگشت دوباره سردار آزمون به اردوی تیم ملی به مراحل قابل قبولی رسیده بود و این امید وجود داشت که او بار دیگر در جمع یوزهای ایرانی حضور یابد. با این حال، عدم درج نام وی در فهرست ۵۵ نفره تیم ملی که در مرحله نخست از سوی فدراسیون فوتبال به فیفا اعلام شد، موجب شد رؤیای حضور او در جام جهانی از میان برود.

سردار آزمون که پیش‌تر با انتشار تصویری در صفحه اینستاگرام خود خبرساز شده بود، به دلایل انضباطی از حضور در اردوی تیم ملی محروم شد. وی در آستانه آغاز رقابت‌های جام جهانی ۲۰۲۶، با انتشار پستی در صفحه شخصی خود، ضمن ابراز علاقه به نام ایران، به‌نوعی از رفتار گذشته‌اش در قبال کشور، به‌ویژه در جریان جنگ تحمیلی سوم، اظهار ندامت کرد و تأکید داشت که همچنان خود را سرباز ایران می‌داند و خاطرات دوران حضورش با پیراهن تیم ملی را هرگز فراموش نخواهد کرد. همزمان با این اظهارات، معاون رئیس‌جمهور نیز در پیامی در شبکه اجتماعی، بر ضرورت بهره‌گیری از تمامی سرمایه‌های فوتبال کشور برای موفقیت در جام جهانی تأکید کرد.

در پی این تحولات و با اعلام آمادگی آزمون برای جبران اشتباهات گذشته و دفاع از نام ایران، روند بازگشت وی به تیم ملی وارد مرحله‌ای تازه شد و زمزمه‌های حضور او در جمع شاگردان امیر قلعه‌نویی، در آستانه آغاز رقابت‌های جام جهانی، قوت گرفت. با این حال، موانع قانونی و مقررات فیفا مانع از بازگشت مجدد وی به اردوی تیم ملی شد. هرچند گفته می‌شد مسئولان فدراسیون فوتبال وعده داده بودند مکاتبات لازم را برای افزودن نام این مهاجم انجام دهند، اما عدم حصول نتیجه در این مذاکرات، به‌طور قطعی حضور سردار آزمون در جام جهانی ۲۰۲۶ را منتفی ساخت و وی فرصت حضور در این رقابت بزرگ را از دست داد.

به نظر می‌رسد امیر قلعه‌نویی نیز چندان به بازگشت آزمون امیدوار نبود؛ چرا که پیش‌تر برخی نزدیکان وی اعلام کرده بودند به‌دلیل سختگیری‌های فیفا، اضافه شدن نام او به فهرست اولیه امکان‌پذیر نخواهد بود. با وجود این، وی همچنان امیدوار بود با رفع موانع موجود بتواند از حضور این بازیکن در ترکیب تیم ملی بهره‌مند شود، اما در نهایت قوانین فیفا مانع از تحقق این امر شد و آزمون فرصت حضور در جام جهانی را از دست داد.

> امیر قلعه‌نویی نیز چندان به بازگشت آزمون امیدوار نبود؛ چرا که پیش‌تر برخی نزدیکان وی اعلام کرده بودند به‌دلیل سختگیری‌های فیفا، اضافه شدن نام او به فهرست اولیه امکان‌پذیر نخواهد بود

با این حال، مسئولان فوتبال ایران بر این باورند که آزمون با ارائه عذرخواهی رسمی از مردم به‌دلیل رفتار گذشته خود، می‌تواند پس از پایان رقابت‌های جام جهانی بار دیگر به تیم ملی بازگردد و در جریان مسابقات جام ملت‌های آسیا که در عربستان برگزار خواهد شد، در خدمت تیم ملی باشد و بار دیگر افتخار پوشیدن پیراهن تیم ملی جمهوری اسلامی ایران را به دست آورد.

عکس: ایرنا

پایان ماراتن ۳۱ نفره در ایستگاه آنتالیا

۵ ستاره از هواپیمای تیم ملی پیاده می‌شوند!

اردوی تدارکاتی تیم ملی فوتبال ایران به نفسگیرترین و البته بی‌رحم‌ترین ایستگاه خود پیش از پرواز به سمت آمریکای شمالی رسیده است؛ نقطه‌ای سرنوشت‌ساز که در آن کادر فنی باید روی نام ۵ بازیکن از جمع ۳۱ سرباز حاضر در اردو خط قرمز بکشد تا اسکواد نهایی و ۲۶ نفره یوزها برای کارزار جام جهانی ۲۰۲۶ استخراج شود. این جراحی تاکتیکی، بدون شک دشوارترین و تلخ‌ترین مأموریت امیر قلعه‌نویی و همکارانش در این چند ماه اخیر خواهد بود.

سایه سنگین اظهارات قلعه‌نویی بر سر اردو

سیگنال‌های ارسالی از کادر فنی و اظهارات اخیر امیر قلعه‌نویی به وضوح نشان می‌دهد که بررسی‌های آزمایشی روی تک‌تک بازیکنان به پایان رسیده و مغز متفکر نیمکت ایران به جمع‌بندی نهایی نزدیک شده است. ملی‌پوشان حاضر در اردو، یک فصل فرسایشی، فشرده و پر از استرس را پشت سر گذاشته‌اند و هفته‌ها در تمرینات طاقت‌فرسای بدنی و تاکتیکی، دوری از خانواده را به جان خریدند تا رویاهای خود را در چمدان‌های جام جهانی بسته‌بندی کنند اما حقیقتِ سنگدل فوتبال، جا را برای ۵ نفر از آنها تنگ خواهد کرد.

پازل پیچیده ستاره‌های لیگ برتری و جوانان تشنه

این اردو اتمسفر ویژه‌ای داشت؛ لژیونرها با ریتم مسابقات اروپایی آمدند و در سوی دیگر، ستاره‌های لیگ برتری که چند هفته‌ای از کوران مسابقات رسمی دور بودند، تمام توان خود را در تمرینات گروهی و بازی‌های درون‌تیمی به رخ کشیدند تا کادر فنی را مجاب به ماندن کنند.

ترافیک شدید و رقابت شانه به شانه در برخی پست‌ها به قدری بالاست که حتی احتمال می‌رود در روزهای آینده شاهد چند سوپرپرایز بزرگ و جابه‌جایی غیرمنتظره در لیست نهایی باشیم. در این میان، چند ستاره جوان و پدیده فصل اخیر نیز با انگیزه‌ای مضاعف در تلاشند تا در آخرین ثانیه‌ها، بلیت سفر به ویترین بزرگ جهان را از چنگ باتجربه‌ها بربایند.

فهرستی که در اتاق تاریک تمرینات چیده شد

یکی از چالش‌های بزرگ کادر فنی در این دوره، کمبود بازی‌های تدارکاتی بین‌المللی بود. تیم ملی در این مقطع تنها در یک محک جدی به مصاف گامبیا رفت (که با برتری ۳ بر ۱ ایران همراه شد)؛ به همین دلیل، برخلاف تورنمنت‌های گذشته، بخش عمده‌ای از عیارسنجی فنی و بدنی بازیکنان نه در بازی‌های رسمی، بلکه در اتاق تاریک تمرینات فشرده، تست‌های آمادگی جسمانی و ترتیبات تاکتیکیِ پشت درهای بسته صورت گرفته است؛ فاکتوری که کار ارزیابی را برای مربیان حساس‌تر می‌کند.

تلخ‌ترین «بله و خیر» فوتبال ایران

جام جهانی آرزوی نهایی هر فوتبالیستی است و خط خوردن در آخرین ایستگاه، می‌تواند تا مدت‌ها یک بازیکن را از نظر روحی ویران کند.

قلعه‌نویی خود بهتر از هرکسی می‌داند که اعلام فهرست نهایی ۲۶ نفره و مواجهه با ۵ بازیکنی که باید به تهران بازگردند، چه بهای عاطفی سنگینی دارد.

ساعت به وقت دیپلماسی و فوتبال در اردوگاه ایران به سرعت در حال حرکت است.

حالا چشم یک ملت به خروجی جلسات فنی امیر قلعه‌نویی دوخته شده؛ تصمیمی بزرگ که به زودی مرز میان «رویاپردازی در لس‌آنجلس و سیاتل» و «حسرت بزرگ پشت خط ماندن» را برای پنج بازیکن ناامید اردو مشخص خواهد کرد.

کادر پزشکی تیم ملی در انتظار تأییدیه دولت میزبان

چالش‌های جدید یوزها در مکزیک

در بحبوحه تب و تاب جام جهانی ۲۰۲۶ و در حالی که تمامی نگاه‌ها معطوف به مسائل لجستیکی و ویزای بازیکنان است، جبهه‌ای جدید از چالش‌های اداری برای کاروان تیم ملی ایران در خاک مکزیک گشوده شده است. روز گذشته وزارت آموزش عمومی مکزیک (SEP) به طور رسمی اعلام کرد که فرایند صدور مجوزهای حرفه‌ای و موقت پزشکی برای کادر درمانی تیم‌های ملی خارجی آغاز شده اما پرونده کادر پزشکی تیم ملی ایران هنوز به تأیید نهایی نرسیده و در دست بررسی است. این خبر، نگرانی‌هایی را در خصوص وضعیت پزشکی بازیکنان در طول اردو و مسابقات ایجاد کرده است. اما مجوز پزشکی که مکزیکی‌ها از آن نام می‌برند، چیست؟

بر اساس آیین‌نامه نظارتی دولت مکزیک، اداره کل مشاغل حرفه‌ای این کشور (DGP) به منظور قانونمند کردن خدمات درمانی در طول تورنمنت، مجوزهای موقتی با اعتبار سه ماهه صادر می‌کند. این بازه زمانی هوشمندانه، نه تنها روزهای برگزاری مسابقات (از ۲۲ خرداد تا ۱۴ تیر ۱۴۰۵) را پوشش می‌دهد، بلکه بازه اردویی پیش از جام جهانی و ریکاوری پس از آن را نیز تضمین می‌کند.

«خوزه عمر سانچس مولینا»، رئیس این اداره کل، اعلام کرده است که در مرحله دوم این طرح، پزشکان ۱۲ تیم بزرگ جهان از جمله اسپانیا، اروگوئه، کلمبیا، ژاپن، سوئد و کره جنوبی مجوزهای رسمی خود را دریافت کرده‌اند. با این حال، نام ایران در این فهرست دیده نمی‌شود؛ مقامات مکزیکی تأکید کرده‌اند که پرونده کادر درمانی ایران کماکان باز است و صدور اعتبارنامه‌ها منوط به تکمیل و ارائه کامل مدارک و مستندات پزشکی از سوی فدراسیون فوتبال ایران خواهد بود. این موضوع، بار مسئولیت فدراسیون فوتبال ایران را برای پیگیری هر چه سریع‌تر این مسأله، افزایش می‌دهد.

چرا تأیید کادر پزشکی برای ایران حیاتی است؟

این گره اداری جدید در شرایطی ایجاد شده که تیم ملی ایران بر اساس توصیه‌های فیفا، کمپ اصلی خود را از آریزونای آمریکا به شهر مرزی «تیخوانا» در مکزیک منتقل کرده است. استقرار شبانه‌روزی یوزها در خاک مکزیک و رفت‌وآمد مداوم آنها به آمریکا برای انجام بازی‌های مرحله گروهی، اهمیت حضور قانونی و بدون دردسر کادر پزشکی ایران در تیخوانا را دوچندان می‌کند. هرگونه تأخیر در صدور این مجوزها می‌تواند ستاره‌های تیم ملی را در دوره‌های ریکاوری و مصدومیت‌های احتمالی پیش از تورنمنت با چالش جدی روبه‌رو کند. سلامت بازیکنان، از اولویت‌های اصلی هر تیم ملی است و عدم حضور کادر پزشکی مجاز می‌تواند عواقب جبران‌ناپذیری به دنبال داشته باشد.

دولت مکزیک پیش از این در مرحله نخست که در فروردین‌ماه (مارس) برگزار شد، مجوز پزشکان تیم‌هایی چون عراق، جامائیکا و بولیوی را صادر کرده بود. مقامات میزبان هدف از این لایحه سختگیرانه را ایجاد انضباط حقوقی، شفافیت و تضمین امنیت سلامت بازیکنان تحت نظارت وزارت بهداشت مکزیک اعلام کرده‌اند. این قوانین، هرچند ممکن است در ابتدا چالش‌برانگیز به نظر برسند، اما در نهایت به نفع سلامت و امنیت بازیکنان هستند. حالا فدراسیون فوتبال ایران که درگیر حل بحران ویزای چندبار ورود بازیکنان به آمریکاست، باید هرچه سریع‌تر فرایند ارسال و تکمیل مدارک پزشکی کاروان خود را به سرانجام برساند تا ملی‌پوشان کشورمان با پشتوانه درمانی کامل و بدون دغدغه‌های پشت پرده، پا به مستطیل سبز بگذارند و اگر فدراسیون نتواند در مدت زمان اعلامی مجوز فعالیت پزشکان تیم ملی را بگیرد، احتمالاً شاهد استفاده اجباری از پزشکان مکزیکی در کمپ تیم ملی خواهیم بود.

کاپیتان تیم ملی با وجود مصدومیت راهی جام جهانی می‌شود؟

سرنوشت نامعلوم جهانبخش!

محسن ذاکری
خبرنگار

علیرضا جهانبخش، نامی آشنا و پررنگ در تاریخ فوتبال ملی ایران، سال‌هاست که به عنوان یکی از ستون‌های اصلی تیم ملی شناخته می‌شود. کارنامه درخشان او، شامل کاپیتانی تیم ملی، درخشش در لیگ هلند و تجربه حضور در لیگ برتر انگلیس، وی را به الگویی برای بسیاری از فوتبالیست‌های جوان تبدیل کرده است اما با این حال، فوتبال حرفه‌ای بی‌رحم است و همواره آمادگی روز بازیکنان را ملاک قرار می‌دهد؛ معیاری که در روزهای اخیر، بیش از پیش در مورد جهانبخش مورد بحث و بررسی قرار گرفته است.

وینگر باتجربه تیم ملی، در سال‌های اخیر نتوانسته فروغ گذشته خود را تکرار کند و فاصله محسوسی با دوران اوجش گرفته است.

بازیکنی که زمانی با حرکات تکنیکی و گل‌های حساسش، سرنوشت بازی‌ها را تغییر می‌داد، اکنون مدت‌هاست که از آن کیفیت فاصله گرفته است. با وجود این افت آشکار در عملکرد باشگاهی، جایگاه او در تیم ملی همچنان دست‌نخورده باقی مانده و در تمامی اردوهای اخیر، نام جهانبخش در فهرست دعوت‌شدگان به چشم می‌خورد. این موضوع حتی در مقاطعی که او بدون تیم بود نیز صادق بود که خود انتقاداتی را در پی داشت و این پرسش را مطرح کرد که آیا ملاک اصلی دعوت به تیم ملی، آمادگی فعلی بازیکنان است یا عوامل دیگری نیز در این تصمیم‌گیری‌ها دخیل هستند.

در آخرین اردوی تیم ملی پیش از جام جهانی ۲۰۲۶ نیز طبق انتظار نام جهانبخش در لیست دعوت‌شدگان قرار گرفت اما شرایط فعلی او چندان امیدوارکننده به نظر نمی‌رسد. مصدومیت‌های پیاپی و وضعیت نامساعد در باشگاه بلژیکی‌اش، نه تنها او را از حضور در دیدار دوستانه مقابل گامبیا محروم کرد، بلکه در مسابقه درون‌اردویی تیم ملی نیز تنها نظاره‌گر بود. جهانبخش، همراه با دنیس درگاهی، آخرین لژیونرهایی بودند که به اردو ملحق شدند اما برخلاف درگاهی که فرصت حضور در تمرینات را پیدا کرد، جهانبخش هنوز درگیر تکمیل دوره درمانی خود است. این وضعیت، ابهامات زیادی را در مورد حضور او در جام جهانی به وجود آورده است.

البته نمی‌توان از تجربیات گرانبهای جهانبخش به سادگی عبور کرد. تجربه حضور در تورنمنت‌های بزرگ بین‌المللی، بازی در بالاترین سطح فوتبال اروپا و آشنایی با فضای حساس مسابقات ملی، امتیازات بی‌بدیلی هستند که کمتر بازیکنی در ایران از آن برخوردار است. به همین دلیل، به نظر می‌رسد در صورت رفع کامل مصدومیت، حضور او در فهرست نهایی جام جهانی تقریباً قطعی خواهد بود.

با این حال، جام جهانی ویترین فوتبال جهان است و تیم‌ها با آماده‌ترین و باکیفیت‌ترین بازیکنان خود راهی این رقابت‌ها می‌شوند. در شرایطی که تیم ملی در پست وینگر و خط حمله از گزینه‌های جوان‌تر و آماده‌تری بهره می‌برد، مطرح شدن بحث‌ها در مورد آینده جهانبخش در تیم ملی کاملاً طبیعی است. شاید این روزها بیش از هر زمان دیگری این سؤال مطرح باشد که آیا تجربه جهانبخش می‌تواند کمبود آمادگی فعلی او را جبران کند یا خیر. پاسخ نهایی این پرسش بر عهده کادر فنی تیم ملی است، اما آنچه مسلم است اینکه تصمیم‌گیری در مورد یکی از پرافتخارترین بازیکنان فوتبال ایران، یکی از مهم‌ترین چالش‌های فنی تیم ملی در آستانه جام جهانی ۲۰۲۶ خواهد بود.